

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 19. januar 2017 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne Kristian Korfits Nielsen, Anne Birgitte Fisker og Michael de Thurah
(kst.)).

3. afd. nr. B-1295-16:

Advokat [A]

(advokat [C])

mod

Advokatnævnet

(advokat Georg Lett)

Københavns Byrets dom af 15. december 2015 (BS 42 B-1740/2015) er anket af advokat [A] med påstand om ændring af Advokatnævnets kendelse af 27. februar 2015, principalt således at sanktionen bortfalder, subsidiært således at han tildeles en irettesættelse eller en bøde på mindre end 20.000 kr. fastsat efter landsrettens skøn.

Advokatnævnet har påstået stadfæstelse.

Anbringender

Advokat [A] har navnlig gjort gældende, at sagen angår et i praksis hidtil uafklaret grænsetilfælde, hvorfor sanktionen i overensstemmelse med fast domstolspraksis skal bortfalde eller nedsættes. Alle tidligere jobskiftesager omhandlende god advokatskik har haft tiltrædelsestidspunktet som det relevante tidspunkt for vurderingen af, om der var sket en overtrædelse af god advokatskik. Der forelå i 2014 hverken praksis eller

litteratur på området, som havde taget stilling til lignende tilfælde, og forholdet er ikke direkte reguleret i de advokatetiske regler.

I Lars Økjær Jørgensens artikel fra 23. oktober 2006 belyses problemstillingen omkring interessekonflikter, når en advokat eller en advokatfuldmægtig skifter firma. Artiklen berører dog kun tidspunktet, når jobskiftet faktisk sker, og det anføres flere steder i artiklen ”når en advokat skifter firma”. Dette må efter en naturlig forståelse anses for at være tiltrædelsestidspunktet. Lars Økjær Jørgensen og Martin Lavesen berører endvidere problemstillingen i kommentaren til De Advokatetiske Regler, hvor det anføres, at ”[v]ed X’s flytning, slipper virksomhed A for virkningen af X’s personlige forhold. Det betyder fremover, at hverken X’s familieforhold eller X’s økonomiske og erhvervsmæssige forbindelser skal indgå i A’s vurdering af interessekonflikter.” I samme artikel anføres det endvidere, at ”[h]vis for eksempel X, mens han var i advokatvirksomheden A, har repræsenteret Jensen i en sag mod Hansen, så vil ingen advokater i B kunne repræsentere Hansen, efter at X har skiftet virksomhed til B.” Det er således alene tiltrædelsestidspunktet, der er behandlet, jf. for eksempel formuleringen ”efter at X har skiftet virksomhed til B”. Der kan endvidere henvises til Martin Korp Jensens artikel af 4. marts 2013, der alene belyser problemstillingen, hvor der allerede er sket jobskifte. Det kan udledes af artiklen, at en interessekonflikt potentielt alene kan opstå ved selve firmaskiftet/jobskiftet (tiltrædelsestidspunktet). Retspraksis og litteratur frem til sommeren 2014 var udtryk for, at man ved selve jobskiftet – altså tiltrædelsestidspunktet – kunne risikere at overtræde god advokatskik. Nævns- og domstolspraksis om jobskifte er ikke baseret på en udtrykkelig regulering i de advokatetiske regler, men er en fortolkning baseret på samspillet mellem de advokatetiske regler, pkt. 12.2.1, nr. 2, og pkt. 12.4. Det fremgår ikke af nævns- og domstolspraksis, litteratur, nyhedsbreve eller lignende, at man allerede fra tidspunktet for underskrift af en ansættelsesaftale kunne risikere at befinde sig i en interessekonflikt.

Advokatnævnet traf kendelse i den foreliggende sag den 27. februar 2015 og pålagde advokat [A] en sanktion, selvom det er fast domstolspraksis at lade sanktionen bortfalde ved en overtrædelse af god advokatskik, når der er tale om et spørgsmål, der i praksis er uafklaret.

En artikel i Advokaten nr. 7, september 2015, beskriver netop den foreliggende sag og en lignende sag som værende sager, hvor Advokatnævnet har haft lejlighed til at vurdere spørgsmålet, ligesom Advokatsamfundets Nyhedsbrev nr. 11/2015 beskriver en lignende sag, hvor Advokatnævnet traf afgørelse den 26. juni 2015. Det fremgår således klart af Advokatsamfundets egne nyhedsbreve, at der er tale om et i praksis hidtil uafklaret spørgsmål, jf. for eksempel Advokaten nr. 7: "Advokatnævnet har siden haft lejlighed til at vurdere, fra hvilket tidspunkt interessekonflikten bliver aktualiseret i tilfælde, hvor en advokat indgår aftale om ansættelse hos det advokatfirma, der repræsenterer modparten i en verserende tvist."

I tidligere sager, hvor der var tale om et i praksis hidtil uafklaret forhold, er det fast Højesterets- og landsretspraksis at lade sanktionen bortfalde eller i det mindst at nedsætte den. Denne tankegang kan ses helt tilbage fra betænkning nr. 871/1979 (s. 59, 2. spalte), hvor det blandt andet fremgår, at "[e]r der tale om en adfærd, der er i strid med god advokatskik uden dog at falde ind under en konkret forskrift herom eller dennes analogi, må reaktionen heroverfor bestå i, at den pågældende adfærd fastslås som værende i strid med god advokatskik med den retsvirkning, at en gentagelse sanktioneres med disciplinærstraf."

Særligt Advokatnævnets afgørelser om interessekonflikter har været undergivet domstolsprøvelse. Indenfor dette område er der ofte tale om situationer, der ikke er detaljeret beskrevet i de advokatetiske regler, og som derfor skal bedømmes indenfor nogle overordnede rammer og hensyn under overbegrebet "god advokatskik", jf. retsplejelovens § 126. I de tilfælde, hvor spørgsmålet hidtil har været uafklaret i praksis, er der fast domstolspraksis for, at sanktionen bortfalder. Dette var således tilfældet i eksempelvis Højesterets dom af 5. maj 1998, sag nr. I 16/1998 (U1998.1105/2H), Østre Landsrets dom af 12. december 2013, 3. afd., sag nr. B-360-12, Østre Landsrets dom af 20. august 2014, 3. afd., sag nr. B-1836-13, Højesteret dom af 6. januar 2016, sag nr. 30/2015 (H2016.30-2015) og Østre Landsrets dom af 28. januar 2016, 3. afd., sag nr. B-46-15 (U2016.1795Ø). I denne sag skal Advokatnævnets sanktion pålagt advokat [A] bortfalde eller ændres til en irettesættelse, jf. den nævnte faste domstolspraksis.

Såfremt landsretten ikke finder, at sanktionen skal bortfalde eller ændres til en irrettesættelse, er normalsanktionen i form af en bøde på 20.000 kr., når en advokat tidligere har været pålagt sanktioner af Advokatnævnet, for stor en bøde i den foreliggende sag. Det vil reelt set være i strid med foranstående refererede praksis om, at overtrædelse af god advokatskik i situationer, som hidtil har været uafklaret i praksis, skal medføre sanktionsbortfald. Advokat [A]s tidligere sager i Advokatnævnet bør således ikke tages i betragtning ved bedømmelsen af denne sag. Såfremt landsretten alligevel måtte finde det påkrævet, vil en bøde på 5.000 kr., 10.000 kr. eller højst 15.000 kr. være i overensstemmelse med den faste praksis om sanktionens bortfald eller nedsættelse. Det bemærkes i den forbindelse, at det også må betegnes som en formildende omstændighed, at der, som anført af byretten, ikke er grundlag for at antage, at advokat [A] har overtrådt sin tavshedspligt, og at interessekonflikten er båret af rene "appearance"-hensyn, og at det normalt burde have været advokat [A]s kommende arbejdsgiver, advokat [B], der havde løst risikoen for interessekonflikt ved at udtræde af sagen straks efter underskrift på ansættelsesaftalen ultimo august. Advokat [A] bliver således "fanget af", at dennes kommende arbejdsgiver ikke udtrådte af sagen.

Advokatnævnet har til støtte for påstanden om stadfæstelse i det væsentlige gentaget de for byretten anførte anbringender og har supplerende gjort gældende, at vurderingen af, om der foreligger en interessekonflikt, skal ske på baggrund af et objektive kriterium, og at interessekonflikten opstår på det tidspunkt, hvor der hos klienten kan opstå frygt for, at oplysninger, der er erhvervet om vedkommendes forhold, benyttes af en anden advokat, jf. U1998.1105/2H. Inhabiliteten opstod fra underskriftstidspunktet, og indholdet af habilitetsreglerne er det samme ved firmaskifte. I forhold til våbendrager-, fortroligheds- og appearance-hensynet gav advokat [A]s fortsatte repræsentation i opsigelsesperioden anledning til, at der hos klienterne opstod frygt for, at der kunne ske videregivelse af fortrolige oplysninger til hans nye arbejdsgiver. Der opstod derved en forpligtelse for begge advokater til at afstå fra at repræsentere deres klienter, jf. de advokatetiske regler pkt. 12.6. Det er en skærpende omstændighed, at advokat [A] efter, at firmaskiftet var indledt, ikke afstod fra at varetage sagen selv, men fortsatte repræsentationen og deltog i væsentlige sagsbehandlingsskridt med sin kommende arbejdsgiver som

modpart. Den foreliggende interessekonflikt må anses for at være udtrykkeligt reguleret i de advokatetiske regler pkt. 12, og spørgsmålet er fuldt afklaret i praksis. Der kan kun ske sanktionsbortfald, hvis der er tale om et principielt og hidtil uafklaret spørgsmål, jf. U1998.1105/2H og Højesterets dom af 6. januar 2016 i sag 30/2015. Betingelserne for sanktionsbortfald er ikke til stede, hvorfor advokat [A] skal tildeles en disciplinærstraf i form af bøde. Den fastsatte sanktion på 20.000 kr. svarer til Advokat- nævnets normalbøde ved gentagelsestilfælde. Advokat [A] er pålagt sanktioner i 2012 og 2014, hvorfor bødens størrelse er berettiget. Det bestrides, at der er støtte i praksis for at nedsætte eller erstatte sanktionen med en irettesættelse under henvisning til, at spørgsmålet har været hidtil uafklaret.

Landsrettens begrundelse og resultat

For landsretten angår sagen alene spørgsmålet om, hvorvidt den bøde på 20.000 kr., som Advokatnævnet idømte advokat [A], bør opretholdes, eller om sanktionen bør ændres eller helt bortfalde.

Ved vurderingen heraf lægger landsretten til grund, at advokat [A], efter at have underskrevet en ansættelsesaftale med [advokatvirksomhed 1], men inden sin tiltrædelse hos [advokatvirksomhed 1], som advokat for [klager 2] og [klager 1] – under en igangværende retssag – deltog i en skønsforretning med deltagelse af modparten [forsikringssselskab 1]s advokat, advokat [B], der er indehaver af [advokatvirksomhed 1], og efterfølgende afholdt et møde med denne med henblik på at finde frem til en løsning af sagen, navnlig ved at få sat beløb på [klager 2]s og [klager 1]s krav.

Landsretten finder, at der under disse omstændigheder ikke er berettiget tvivl om, at der forelå en konkret, aktuel interessekonflikt, og at advokat [A] overtrådte god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og de advokatetiske regler pkt. 12 ved at deltage i skønsforretningen og det efterfølgende møde. Landsretten finder derfor, at der ikke er grundlag for at undlade at pålægge advokat [A] en sanktion ud fra en betragtning om, at der i denne sag har været tale om et i praksis hidtil uafklaret spørgsmål.

Det forhold, at advokat [A]s kommende arbejdsgiver ikke tog skridt til at løse interessekonflikten, findes ikke at udgøre en undskyldende omstændighed, der kan føre til bortfald eller formildelse af sanktionen.

Med disse bemærkninger tiltræder landsretten, at advokat [A], der tidligere er pålagt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik, er idømt en bøde på 20.000 kr.

Landsretten stadfæster herefter byrettens dom i det omfang, den er anket.

Efter sagens udfald skal advokat [A] betale sagsomkostninger for landsretten til Advokatnævnet med i alt 10.000 kr. Beløbet omfatter udgifter til advokatbistand eksklusiv moms. Ved fastsættelsen af beløbet er der taget hensyn til sagens karakter, omfang og forløb.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

Advokat [A] skal til Advokatnævnet betale 10.000 kr. i sagsomkostninger for landsretten.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 19-01-2017

Jesper Olsen

Kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. december 2015 i sag nr. BS 42B-1740/2015:

Advokat [A]
[Advokatvirksomhed 1]
Bredgade 38
1260 København K
mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Advokat [A] blev i slut august 2014 ansat pr. 1. oktober 2014 hos [Advokatvirksomhed 1], som ejes af advokat [B]. Sagen vedrører, om [A] ved i september 2014 at have deltaget i en skønsforretning, hvor advokat [B] repræsenterede modparten, og efterfølgende at have deltaget i et møde på advokat [B]s konto, hvor de sammen prøvede "at sætte tal på" skønsmandens rapport, har tilsidesat god advokatskik.

Parternes påstande

[A] har påstået principalt, at Advokatnævnets kendelse af 27. februar 2015 (sag 2014-3506) skal ophæves, således at han frifindes for den pålagte bøde, stor DKK 20.000. Subsidiært har han påstået, at kendelsen skal ændres til en irettesættelse eller pålæggelse af en mindre bøde.

Advokatnævnet har påstået, at Advokatnævnets kendelse af 27. februar 2015 skal stadfæstes.

Sagens oplysninger

Sagen er anlagt den 27. marts 2015.

Advokatnævnet afsagde den 27. februar 2015 følgende kendelse:

Sagens parter:

I denne sag har [klager 1] og [klager 2] klaget over advokat [A] og advokat [B], København K.

Klagens tema:

[Klager 1] og [klager 2], der var sagsøgere i retssag, har

klaget over, at advokat [A] og advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt.

Datoen for klagen:

Klagerne er modtaget i Advokatnævnet den 7. november 2014.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at advokat [A], der frem til den 1. oktober 2014 var ansat hos [advokatvirksomhed 2], repræsenterede [klager 1] og [klager 2] i en retssag mod ejerskifteforsikringsselskabet [forsikringsselskab 1] i anledning af mangler ved en fast ejendom, de havde købt.

Advokat [A] har oplyst, at [forsikringsselskab 1] havde anerkendt, at skaden var dækningsberettiget, men havde anvist en udbedringsmåde, som [klager 1] og [klager 2] anførte ikke var mulig. [Klager 1] og [klager 2] har hertil præciseret, at det var deres tekniske rådgivere, der havde oplyst, at den af forsikringsselskabet anviste udbedringsform ikke var farbar.

[Forsikringsselskab 1] var under retssagen repræsenteret af advokat [B], [advokatvirksomhed 1].

Der blev under retssagens forberedelse gennemført syn og skøn, og der var i juli 2014 enighed om skønstemaet.

Advokat [A] har oplyst, at han ultimo august 2014 indgik en ansættelsesaftale med [advokatvirksomhed 1] med tiltrædelse den 1. oktober 2014, og at han som følge heraf ultimo august opsagde sin stilling hos [advokatvirksomhed 2].

Den 9. september 2014 blev der afholdt skønsforretning, hvor advokat [A] varetog [klager 1] og [klager 2]s interesser, mens advokat [B] varetog [forsikringsselskab 1]s interesser.

Advokat [A] har oplyst, at der ikke opstod tvister under skønsforretningen, og at denne blev gennemført i almindelig god ro og orden.

Skønsmanden fremsendte skønserklæringen til retssagens parter den 22. september 2014.

Advokat [A] har oplyst, at [advokatvirksomhed 2] valgte ikke i september 2014 at orientere relevante klienter om hans jobskifte, og at han som følge af pålæg eller aftale med ledelsen i [advokatvirksomhed 2] ikke selv var berettiget til at orientere herom. I september 2014 fortsatte han sit ansættelsesforhold hos [advokatvirk-

somhed 2], og han var ikke i kontakt med [advokatvirksomhed 1] omkring sin forestående ansættelse.

Advokat [A] har endvidere oplyst, at han fredag den 26. september 2014 aftalte med sin chef hos [advokatvirksomhed 2], at han kunne orientere [klager 1] og [klager 2] om jobskiftet, da det på dette tidspunkt stod klart, at sagen, da skønserklæringen indeholdt en række forbehold, ikke ville kunne slutes inden udgangen af september 2014. Advokat [A] kontaktede samme dag [klager 1] og [klager 2] telefonisk og oplyste, at en anden advokat hos [advokatvirksomhed 2] ville overtage sagen, hvilket [klager 1] og [klager 2] var indforstået med. [klager 1] og [klager 2] har hertil oplyst, at de først den 30. september 2014 blev orienteret om advokat [A]s jobskifte, og at de ikke i den forbindelse fik oplyst, hvor advokat [A] fremover skulle arbejde.

I e-mail af 26. september 2014 til [klager 1] og [klager 2] oplyste advokat [A] bl.a.:

"Jeg kører ind til modpartens advokat i dag og forsøger at finde frem til en løsning hvor I kan komme i gang med færdiggørelsen af jeres bolig."

Endvidere fremgår det af sagen, at [klager 2] den 30. september 2014 sendte en e-mail til advokat [A] med oplysninger i relation til skønserklæringen.

Advokat [B] har oplyst, at han efter aftale med [forsikringsselskab 1] udtrådte af sagen den 1. oktober 2014, og at forsikringsselskabet i første omgang selv varetog sagen, hvorefter sagen blev overgivet til advokat [C] fra [advokatvirksomhed 3].

Den 2. oktober 2014 oplyste advokat [A] fra sin private e-mail [klager 2] om, at sagen fremadrettet ville blive varetaget af advokat [D]. Af e-mailen fremgår bl.a.:

"Din sag vil fremover blive håndteret af [D] (og ikke [E]), da han har fået et meget stort konkursbo) og jeg har lige sendt ham en opdateret på status på sagen."

I e-mail af 22. oktober 2014 til advokat [A] anførte [klager 1] og [klager 2] bl.a.:

"Det er noget af en overraskelse at få at vide at du nu arbejder for [advokatvirksomhed 1]. Vi forstår ikke hvorfor du ikke har meldt klart ud at du var i gang med at skifte til [advokatvirksomhed 1]. Det der undrer er at du ikke selv har fortalt os om skiftet, men at det er noget der tilfældigvis er kommet os for øre."

Advokat [A] svarede den 27. oktober 2014 og anførte bl.a.:

"Først og fremmest vil jeg imidlertid gerne have lov at afvise, at jeg på noget tidspunkt ikke alene har varetaget jeres interesser i sagen, eller har handlet på en måde hvor der kan sættes spørgsmålstegn ved min loyalitet overfor jer."

Det fremgår, at skønsmanden den 28. november 2014 rettede henvendelse til parterne i sagen i anledning af supplerende spørgsmål, og at advokat [B] samme dag svarede:

"Tak for mailen."

Jeg er udtrådt af sagen 1/10. Henvendelser bedes sendes direkte til [X] på [e-mailadresse]. Jeg har for den gode ordens skyld sat hende cc."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager 1] og [klager 2] har påstået, at advokat [A] og advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt.

[Klager 1] og [klager 2] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat [A] repræsenterede dem i en retssag mod [forsikringselskab 1], som var repræsenteret af [advokatvirksomhed 1] ved advokat [B], og at han, efter at der var indgået aftale om advokat [A]s ansættelse hos [advokatvirksomhed 1], repræsenterede dem under en skønsforretning under hvilken hans kommende chef også deltog som modpart, og hvor ingen af parterne var orienteret om interessekonflikten advokaterne imellem.

Der blev efter skønsforretningen afholdt møde mellem advokat [A] og [B] på sidstnævntes kontor uden deltagelse af sagens parter med henblik på at finde en løsning på sagen. Advokaterne kontaktede skønsmanden under mødet og gav ham det indtryk, at parterne også var til stede under mødet.

[Klager 1] og [klager 2] har endvidere særligt anført, at advokat [A] blev inhabil den dag, da der blev indgået ansættelsesaftale med [advokatvirksomhed 1], og at han burde have orienteret dem om situationen eller som minimum have overdraget sagen til en anden advokat hos [advokatvirksomhed 2].

Særligt med hensyn til advokat [B] har [klager 1] og [klager 2] yderligere gjort gældende, at advokat [B] fortsatte repræsentationen af [forsikringsselskab 1] i den verserende sag, idet han først den 28. november 2014 meddelte parterne, at han ikke længere repræsenterede [forsikringsselskab 1], ligesom retten heller ikke var orienteret om hans udtræden af sagen.

Indklagede:

Advokat [A]

Advokat [A] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at han på intet tidspunkt har optrådt illoyalt eller har været inhabil i forbindelse med sin repræsentation af [klager 1] og [klager 2], og at sagen helt frem til hans fratrædelse hos [advokatvirksomhed 2] blev varetaget alene under hensyn til [klager 1] og [klager 2]s interesser, ligesom sagsbehandlingen ikke har været mangelfuld, kompromitteret eller utilstrækkelig.

Der blev ikke i september 2014 truffet hverken formelle eller materielle beslutninger i sagen, ligesom der i øvrigt ikke var nogen aktivitet, som kan være på grænsen til at være i strid med god advokatskik. Hans rolle under skønsforretningen var således afgrænset til at sikre, at skønsmanden ikke uretmæssigt blev påvirket af modparten eller dennes advokat under sine undersøgelser.

Det ville have uforholdsmæssigt vidtrækkende konsekvenser, såfremt en jobskiftende advokat skal anses for værende inhabil i verserende sager allerede fra ansættelsesaftalens indgåelse, idet han i opsigelsesperioden utvivlsomt alene havde en loyalitetsforpligtelse over for sin aktuelle arbejdsgiver og dennes klienter.

Han kunne som ansat hos [advokatvirksomhed 2] ikke træffe ledelsesmæssige beslutninger omkring orienteringen af klienterne om jobskiftet.

Særligt med hensyn til tiltrædelsen hos [advokatvirksomhed 1] har advokat [A] anført, at det var aftalt, at [advokatvirksomhed 1] skulle udtræde af sagen pr. 1. oktober 2014, hvor han tiltrådte sin stilling, og at der er således ikke er sket sagsbehandling i sagen hos [advokatvirksomhed 1]

i tiden efter den 1. oktober 2014. Der kan således ikke opstå tvivl om misbrug af fortrolig viden.

Advokat [B]:

Advokat [B] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at der på intet tidspunkt frem til hans udtrædelse af sagen på noget tidspunkt er opstået risiko for videregivelse af eller brug af fortrolig viden, idet en sådan risiko under alle omstændig-heder først ville opstå i forbindelse med advokat [A]s tiltrædelse hos [advokatvirksomhed 1] den 1. oktober 2014.

Det faktum, at advokat [A] forud herfor var til en ansættelsessamtale, som mundedede ud i ansættelseskontrakt kan ikke på objektivi grundlag medføre en risiko for en interessekonflikt. Såfremt der allerede på tidspunktet for ansættelsessamtalen objektivi set var en interessekonflikt, ville dette begrænse muligheden for at rekruttere nye medarbejdere eller søge nyt job, hvilket vil skabe en uhensigtsmæssig situation for arbejdsgivere og arbejdstagere.

Specifikt i denne sag har der ikke været risiko for udveksling af fortrolige oplysninger trods den omstændighed, at han reelt ejer [advokatvirksomhed 1]. Advokat [A] var frem til sin fratrædelse hos [advokatvirksomhed 2] omfattet af den almindelige loyalitetsforpligtelse.

Den omstændighed, at der blev afholdt skønsforretning kan ikke begrunde en risiko for misbrug af [klager 1] og [klager 2]s personlige oplysninger, idet alle egentlige og reelle beslutninger vedrørende skønsforretningen blev truffet i juli 2014 - over 1 måned før ansættelsesaftalens indgåelse.

Den blotte deltagelse i skønsforretningen, som udelukkende var en visuel gennemgang af ejendommen og i øvrigt ledet af skønsmanden alene, kan således ikke give anledning til risiko for, at der videregives personlige oplysninger i forhold til mulige interessekonflikter.

Efter skønsforretningen blev der afholdt et møde med advokat [A], men det havde alene til formål at fastlægge en køreplan for sagen, idet han på vegne af [forsikringsselskab 1] kunne meddele, at forsikringsselskabet ville følge skønserklæringen.

Som tovholder kontaktede han skønsmanden, idet advokat [A] på vegne af [klager 1] og [klager 2] havde oplyst, at der var usikkerhed om, hvorvidt det hele var medtaget i skønserklæringen. Mødet havde således ikke karakter af forligsdrøftelser.

Advokat [B] bestrider, at han har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have orienteret om det fremtidige ansættelsesforhold. Han

havde som advokat for [forsikringsselskab 1] alene pligt til at varetage forsikringsselskabets interesser i sagen og var afskåret fra at rette direkte henvendelse til modparten. En eventuel oplysningsforpligtelse kan alene have påhvilet [advokatvirksomhed 2]s ledelse.

Endelig har advokat [B] anført, at [forsikringsselskab 1] allerede ultimo august 2014 blev orienteret om advokat [A] tiltrædelse, og at han ville udtræde af sagen i forbindelse med advokat [A] tiltrædelse. Det blev i den forbindelse aftalt, at [forsikringsselskab 1] selv skulle varetage sagen, og først den 28. november 2014 blev han klar over, at sagens parter ikke var tiltrækkeligt oplyst herom, hvorfor han først på dette tidspunkt orienterede om sin udtræden af sagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det fremgår af sagen, at advokat [A] varetog [klager 1] og [klager 2]s interesser i en retssag, hvor modparten var repræsenteret af advokat [B], [advokatvirksomhed 1].

Advokat [A]s jobskifte til [advokatvirksomhed 1] medførte derfor, at der skulle forholdes til, hvilke konsekvenser jobskiftet måtte få for fortsat repræsentation.

På baggrund af nævnspraksis og [landsretten]s dom af 12. december 2013 er det Advokatnævnets opfattelse, at jobskiftet ikke var til hinder for, at [advokatvirksomhed 2] fortsat kunne repræsentere [klager 1] og [klager 2]s interesser, hvorimod [advokatvirksomhed 1]s

ansættelse af advokat [A] var til hinder for fortsat repræsentation af [forsikringsselskab 1] i sagen.

Advokatnævnet finder, at advokat [A] har befundet sig i en interessekonflikt ved ikke at have afstået fra selv at varetage sagen for [klager 1] og [klager 2] fra det tidspunkt, hvor der blev indgået aftale om ansættelse hos [advokatvirksomhed 1]. Advokatnævnet finder endvidere, at advokat [B] på samme tidspunkt burde være udtrådt af den sag, han varetog for [forsikringsselskab 1]. Advokatnævnet finder følgelig, at advokat [B] har befundet sig i en interessekonflikt og derved har tilsidesat god advokatskik.

Advokatnævnet har herved særligt lagt vægt på, det ikke kan udelukkes, at [klager 1] og [klager 2] kunne frygte, at advokat [A] i opsigelsesmåneden ikke fuldt ud kunne varetage deres interesser, ligesom der kunne være risiko for, at fortrolige oplysninger kunne blive videregivet. Advokatnævnet bemærker dog, at det ikke er godtgjort, at dette skulle være tilfældet. Den omstændighed, at skønsforretningen forløb uden tvister, og at der i øvrigt ikke blev truffet formelle eller materielle beslutninger i sagen i september måned 2014 ændrer ikke herved.

Advokatnævnet finder endvidere, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved ikke rettidigt på en klar og utvetydig måde at have meddelt sin udtræden af sagen over for retten og sagens parter.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at så vel advokat [A] som advokat [B] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte og henset til, at advokat [A] i 2012 og 2014 er pålagt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik, advokat [A]en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, under henvisning til flerheden af tilsidesættelser af god advokatskik i sagen advokat [B] en bøde på 15.000 kr.

Advokat [A] og advokat [B] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [A] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

Advokat [B] pålægges en bøde til statskassen på 15.000 kr."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af [A], [B] og [klager 2].

[A] har forklaret, at han blev uddannet advokat i 2009. Han blev ansat hos [advokatvirksomhed 2] i 2013.

Han har kendt [klager 2] siden 2010. Da han kom ind i sagen havde [klager 2] og [klager 1] i lang tid diskuteret med ejerskifteforsikringsselskabet [forsikringsselskab 1], hvorledes der skulle forholdes med en dækningsberettiget mangel. De var meget bekymrede for at godkende ejerskifteforsikringens løsning, som ville indebære, at den lovlige loftshøjde ikke kunne bibeholdes. De levede i byggerod og havde behov for en løsning hurtigst muligt.

Efter længerevarende forhandlinger, udtog han stævning på vegne [klager 2] og [klager 1]. Forsikringsselskabet antog advokat [B] til at repræsentere selskabet.

Under sagen var der enighed om et skønstema. Det var et enkelt tema, som gik på, om forsikringsselskabets løsning var mulig, og hvis den ikke var mulig, hvad løsningen så var. Der var generel enighed om, hvor de skulle hen med sagen. Der var ikke oplysninger fremme, som kunne misbruges af modparten. [Forsikringsselskab 1] havde tilbudt en løsning, der kostede 100.000 kr. Hans klienter havde indhentet tilbud på en anden løsning på 300.000 kr.

Han havde ikke nok arbejde i [advokatvirksomhed 2] og lagde derfor en profil op på [webportal]. Han blev herefter kontaktet af administrationschefen, [Y], i [advokatvirksomhed 1]. Han blev ansat ved udgangen af august 2014. Ved den første samtale deltog [B] og [Y]. Ved den anden samtale blev ansættelsevilkårene drøftet, og kun [Y] deltog for [advokatvirksomhed 1].

Han var meget bevidst om, at han ikke skulle starte hos [advokatvirksomhed 1] med en sag, hvor de repræsenterede modparten. Han drøftede dette med [B] allerede i den første ansættelsessamtale. [B] mente ikke, at der var det store modsætningsforhold i den sag, men at de selvfølgelig skulle have den afsluttet, inden han indtrådte. De var klar over, at ingen af dem kunne fortsætte sagen efter det tidspunkt.

I [advokatvirksomhed 2] fik han at vide, at der ikke var kapacitet til at tage hans sager, og at han skulle få lukket så mange som muligt, før de blev fordelt. Han måtte ikke oplyse klienter om, at han holdt op hos [advokatvirksomhed 2].

Ved skønsforretningen den 9. september 2014 var både han og [B] til stede. Han mødte selv lidt tid forinden, og [klager 2] og [klager 1] gav udtryk for stor frustration over situationen. Skønsmanden kom og gennemførte temaet. [klager 2] fik lov at gå rundt og vise, hvad det drejede sig om. Advokaterne holdt sig i baggrunden, og der var ikke stridigheder om noget. Skønserklæringen kom den 22. september 2014. Det fremgik, at forsikringsselskabets løsning ikke var mulig, men desværre var der heller ikke en klar anvisning på, hvad der så skulle foretages, idet der var taget en del forbehold.

[Klager 1]s mail af 25. september 2014, som han svarede på den 26. september 2014, mener han, gik på deres frustrationer, og at de ikke kunne benytte deres stue. Skønsmanden foreslog, at der var nogle rør, der skulle omlægges, og derefter skjules med en kasse. Det, syntes de, var meget u-skønt, og det blev drøftet, om der kunne flyttes et toilet i stedet.

Han og [B] aftalte den 26. september 2014 at mødes over skønserklæringen og ringe til skønsmanden og få afklaret nogle spørgsmål og sat nogle beløb på. Hans motivation var at prøve at fremme sagen og ikke forsinke den yderligere ved det forestående jobskifte. [B] havde fået mandat til at forlige sagen på et fast beløb.

De talte med skønsmanden, som henviste til et firma, som muligt kunne sætte et beløb på. Men i det firma, var de desværre gået hjem, da de forsøgte at kontakte dem. Han mener, at det var en fredag ugen før, han skulle holde op hos [advokatvirksomhed 2]. Han ringede til [klager 2] samme aften og gav besked om, at han stoppede, og at der var drøftet en bestemt løsning. På det tidspunkt mente han, at advokat [E] skulle overtage sagen. Samme dag havde han aftalt med [advokatvirksomhed 2], at han skulle aflevere sin mobiltelefon. Det er derfor, at skønsmanden efterfølgende kendte hans private mail. Han ville sikre sig, at korrespondancen ikke gik i stå. Han var meget opsat på, at advokatskiftet ikke skulle føles som en forringelse for [klager 2] og [klager 1].

Det er rigtigt, at han ikke fortalte [klager 2], at han flyttede til [advokatvirksomhed 1]. Han overvejede det slet ikke. Han tænkte, at det

var et privat anliggende.

Han havde en fast grundløn hos [advokatvirksomhed 2] og var ikke i nærheden af at kunne tjene en bonus ved at lukke [klager 2] og [klager 1]s sag. Hans handlede kun i deres interesse.

Der blev på et tidspunkt afsagt en udeblivelsesdom over forsikringsselskabet, da modparten missede en frist. Han kan ikke huske, om der blev krævet sikkerhed i forbindelse med genoptagelsen. Han vil ikke afvise, at de kan have misset andre frister. Sagen blev på det tidspunkt behandlet af en fuldmægtig i [B]s navn. Han mener, at han selv måske også missede en frist på et tidspunkt.

Han opfordrede [klager 2] og [klager 1] til at indhente tre tilbud på udbedring af manglen. Men han mener kun, at et af tilbuddene var lige til at gå til, og det blev fremlagt i sagen. Han vil ikke afvise, at det var det dyreste tilbud.

Han mener, at den første samtale med [advokatvirksomhed 1] var i midt august. Kontrakten blev skrevet under privat hos administrationschefen i slutningen af august, således at han kunne nå at opsige sin stilling hos [advokatvirksomhed 2] med en måneds varsel. [Advokatvirksomhed 1] bestod af 12-13 advokater. Der var ikke nogen sekretærer. Hos [advokatvirksomhed 1] køber de nogle leads, og så ringer de selv til klienter og tilbyder deres assistance. Han startede fra scratch.

[B] har forklaret, at han repræsenterede forsikringsselskabet [forsikringsselskab 1], efter der blev udtaget stævning. Det var en advokatfuldmægtig, der varetog sagen. Det er korrekt, at der blev afsagt en udeblivelsesdom på et tidspunkt på grund af en sprunget frist. Han har i sager af den type normalt en advokatfuldmægtig til at hjælpe med de praktiske ekspeditioner. Han deltager selv typisk i skønsforretningen og hovedforhandlingen. Han blev først klar over, at han og [A] havde en sag mod hinanden under ansættelsessamtalen.

Han ejer firmaet og er med til alle ansættelsessamtaler. Hans specialer er forsikring og jord og beton jura.

Sagsøger udeblev på et tidspunkt fra et telefonmøde. I forsikringssager er mandatet, at sagerne skal afgøres, og derfor blev sagen ikke begæret afvist.

Han kan ikke huske, hvornår skønstemaet lå klart. Han var til stede under skønsforretningen på vegne forsikringsselskabet.

Han prøvede faktisk at returnere sagen til forsikringsselskabet, fordi der ikke var tvist om, hvorvidt manglen var dækningsberettiget. Modparten skulle blot have det, de havde krav på. Forsikringsselskabet har selv en jurist, men fik lavet et ringe svarskrift, og derfor fik han sagen retur.

Da han læste Advokatnævnets kendelse, syntes han, at forløbet var uskønt.

Men det var uklart, hvornår der var en interessekonflikt. [A] søgte faktisk hans vejledning på et tidspunkt, formentlig før skønsforretningen, men [B] mente ikke, at der var et problem, idet det kun var et spørgsmål om, at der skulle betales, hvad skønsmanden sagde.

Mødet i september 2014 var ikke et forligsmøde. Der var blot spørgsmål om at få sat beløb på [klager 2] og [klager 1]s krav. Han bekræftede, at de ville få det, som skønsmanden mente, manglen kunne udbedres for. Det firma, de ringede til for at få sat tal på, var imidlertid gået hjem. Da han trådte ud af sagen, hyrede forsikringsselskabet ikke umiddelbart en anden advokat. Hverken han eller forsikringsselskabet fik meddelt retten, at han var udtrådt. Senere gik sagen til advokat [C].

[Klager 2] har forklaret, at han og hans hustru efter køb af en fast ejendom kom ud i en sag med ejerskifteforsikringsselskabet. De havde brugt [A] til at berigtige ejendomshandlen og havde været godt tilfredse. Derfor henvendte de sig også til ham om sagen med forsikringsselskabet. Forsikringsselskabet erkendte, at der var en dækningsberettiget skade, men fremkom med alle mulige dubiøse tilbud om betaling. [A] udtog stævning på deres vegne. Der var nogle telefonmøder, hvor [advokatvirksomhed 1] udeblev. De bad om, at der blev afsagt udeblivelsesdom.

Først derefter kom [B] på banen. Efterfølgende har han tænkt, at det var påfaldende, at [A] mente, at det nu kom til at køre godt, fordi [B] syntes at være en fin fyr. Efterfølgende kom der nogle mærkelige papirer fra [B], som, også [A] mente, viste, at han ikke havde sat sig ind i sagen.

[Klager 2] indhentede fire tilbud på udbedring af manglen på [tilbudsportal]. Et firma ville ikke give tilbud, fordi sagen var for kompleks. De fik derfor tre tilbud og valgte i samråd med [A] at fremlægge det dyreste. [A], [B] og skønsmanden var til stede under skønsforretningen. Hverken [A] eller [B] sagde noget. Det var [klager 2] og den tekniske chef fra forsikringsselskabet, der førte ordet.

Sagen havde været uafklaret i halvandet år, og de havde fået barn. De var interesseret i at få afsluttet sagen, men på en værdig måde. De blev bekræftet i, at de havde ret, af alle de havde ude på ejendommen. Den 26. september 2014 fik de en mail, hvor [A] oplyste, at han ville tage til møde med [B]. Han ville have styr på, om nogle ting kunne lade sig gøre med et firma, som skønsmanden kendte. Han hørte ikke mere fra [A] den dag. De havde en forventning om, at sagen kunne afsluttes med en løsning.

Han har skrevet notater, når han har fået besked. Han hørte først fra [A] igen tirsdag den 30. september 2014, efter han havde skrevet en mail til ham. [A] ringede og sagde, at han skulle skifte job. Han spurgte, hvem der skulle overtage sagen, og fik at vide, at det

nok var [E]. Han spurgte [A], hvor han skulle arbejde, men fik at vide, at det måtte han ikke fortælle.

Den 2. oktober 2014 fik han at vide, at sagen i stedet blev overtaget af advokat [D]. Den 3. oktober 2014 fortalte en advokat, som han kender, at [A] var kommet til [advokatvirksomhed 1]. Det blev de noget stødt over. De mente, at de havde givet [A] nogle fortrolige oplysninger og blev betænkelige ved situationen. De skrev en mail til [A], men syntes ikke, at de fik et ordentligt svar. De valgte derfor at gå til Advokatnævnet.

Sagen kørte videre. De er fortsat repræsenteret af [advokatvirksomhed 2]. [Advokatvirksomhed 1] udtrådte først i november 2014. De ved fortsat ikke, hvilke fortrolige oplysninger, som forsikringsselskabet kan have fået. De havde fået tre forskellige tilbud med en prisforskel på over 100.000 kr. Det var ikke deres intention at tage det dyreste tilbud. Men de havde et håb om at komme ud af det med skindet på næsen og måske få lavet nogle ting lidt mere efter eget hoved. De skulle ganske vist indgive regninger til [forsikringsselskab 1], men det kunne måske have betydning for, hvilket toilet etc. der blev sat op. De havde en forventning om, uanset udfaldet, at de nok selv ville komme til at skulle have penge op af lommen.

Parternes synspunkter

[A] har i påstandsdokument af 27. oktober 2015 anført følgende:

- at sagsøger ikke har handlet i strid med god advokatskik, og
- at såfremt retten finder, at sagsøger har handlet i strid med god advokatskik, så er forseelsen under de konkrete omstændigheder af en så underordnet karakter, at den pålagte sanktion skal nedsættes eller bortfalde.

Under proceduren er supplerende anført, at det ved jobskifte er uafklaret, hvornår den ansatte advokat bliver inhabil. I [landsretten]s dom af [dato] 2013, 3. afd. nr. [...] blev det fastslået, at partneren i det advokatfirma, der ansatte en advokat, blev inhabil ved at fortsætte som advokat for et firma, som var modpart til et firma, som den ansatte advokat forud for sin ansættelse havde været rådgiver for. Hvis advokat [B] i overensstemmelse hermed var udtrådt af sagen, straks [A] blev ansat, havde [A] ikke haft et habilitetsproblem.

Skulle retten stadfæste Advokatnævnets kendelse, skal ovennævnte synspunkt føre til en nedsættelse af sanktionen, subsidiært at sagens omkostninger hæves.

Advokatnævnet har i påstandsdokument af 5. november 2015 anført følgende:

Efter ansættelsen hos [advokatvirksomhed 1] og forud for tiltrædelsen hos [advokatvirksomhed 1] deltog advokat [A] den 9. september 2014 i en skønsforretning. Han modtog den 22. september 2014 skønserklæring og deltog den 26. september 2014 - som advokat for [klager 1] og [klager 2] - i et møde med modpartens advokat fra [advokatvirksomhed 1],

Idet der er tale om samme retssag mellem på den ene side advokat [A]s klienter og på den anden side [advokatvirksomhed 1]s klient, der således repræsenterede modstridende interesser, har [A] befundet sig i en interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor.

- 1 Det afgørende for, om der kan foreligge en interessekonflikt, er ikke tiltrædelsestidspunktet men derimod tidspunktet, hvor ansættelsesaftalen bliver indgået, idet der allerede fra dette tidspunkt kan rejses tvivl om advokatens loyalitet og uafhængighed i kraft af det tilhørsforhold, som automatisk er blevet etableret til den kommende arbejdsgiver fra ansættelsestidspunktet.

Advokat [A] burde således være udtrådt af sagen allerede ved indgåelsen af det nye ansættelsesforhold.

- 2 Reglerne om interessekonflikter er båret af tre grundlæggende hensyn, som bør inddrages ved vurderingen af, om der foreligger en interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor.
 1. Våbendragerhensynet skal sikre, at en advokat ikke tjener to herrer.
 2. Fortrolighedshensynet skal sikre, at en advokat ikke videregiver eller anvender fortrolige oplysninger.
 3. Appearancehensynet skal sikre, at det over for omverdenen ikke fremstår, som om der er nærliggende risiko for, at en advokat videregiver eller misbruger fortrolige oplysninger.

I forhold til våbendragerhensynet, fortrolighedshensynet – og i alle tilfælde appearancehensynet – gav advokat [A]s fortsatte repræsentation i opsigelsesperioden, [klager 1] og [klager 2] konkret anledning til at befrygte, at advokat [A]s loyalitet og uafhængighed kunne være kompromitteret, og at der kunne ske videregivelse af fortrolige oplysninger til [advokatvirksomhed 1].

- 3 På denne baggrund gøres det gældende, at advokat [A] har handlet i strid med god advokatskik i forhold til [klager 1] og [klager 2], jf. AER, pkt. 9.1. jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, 2. pkt.

- 4 Den fastsatte sanktions størrelse på DKK 20.000, er passende. Den svarer til Advokatnævnets normalbøde i gentagelsestilfælde.

Advokat [A] blev i 2012 og 2014 pålagt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik.

Retten begrundelse og afgørelse

Retten finder af de af Advokatnævnet anførte grunde, at advokat [A] ved ansættelsen hos [advokatvirksomhed 1] befandt sig i en interessekonflikt, der måtte tages hånd om - også selvom der ikke er grundlag for at antage, at [A] har brudt sin tavshedspligt.

En interessekonflikt af den karakter må som udgangspunkt løses ved, at det firma, der ansætter en advokat, der repræsenterer en modpart, udtræder af sagen. Da det ikke skete, måtte [A] imidlertid selv udtræde af sagen i forbindelse med ansættelsen, således at der ikke hos [klager 2] og [klager 1] opstod frygt for, at oplysninger om deres forhold blev benyttet af modparten.

[A] har således tilsidesat god advokatskik ved efter ansættelsen hos [advokatvirksomhed 1] at være fortsat som advokat for [klager 2] og [klager 1], selvom han vidste, at advokat [B] ikke udtrådte som advokat for modparten.

Retten finder det åbenbart, at [A] ved deltagelse i en skønsforretning og et møde, hvor modparten fortsat var repræsenteret af en advokat fra hans kommende arbejdsplads, var i en situation, hvor han ikke kunne repræsentere [klager 1] og [klager 2] af i hvert fald appearancehensyn. Derfor findes den idømte bøde passende fastsat.

Henset til sagens resultat skal [A] betale Advokatnævnets omkostninger, svarende til deres passende udgift til advokat, der fastsættes til 10.000 kr. Der er udvekslet stævning, svarskrift og påstandsdokumenter. Hovedforhandlingen tog en halv dag.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 27. februar 2015 stadfæstes.

[A] skal inden 14 dage betale 10.000 kr. i sagsomkostninger til Advokatnævnet.

De idømte sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8a.

Pernille Kjærulff
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 15. december 2015.

Helena Christiansen, kontorfuldmægtig